Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: Pn-29/2026-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici, po sucu Darku Magdiću kao sucu pojedincu u parničnom postupku tužitelja Mihaela Mijića, OIB:28436033103, Breznički Hum 59c, 42225 Breznički Hum, zastupanog po punomoćniku Jurici Sevšeku, odvjetniku iz Varaždina protiv tuženika Zagrebačka banka dioničko društvo, OIB:92963223473, Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb zastupanog po punomoćniku Goranu Durmišu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Škurla, Durmiš i Spajić d.o.o. iz Zagreba, nakon zaključene javne i glavne rasprave dana 30. rujna 2026.g. u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, a odluke objavljene dana 2. studenog 2026.g.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da isplati tužitelju Mihaelu Mijiću, Breznički Hum 59C, Breznički Hum, novčani iznos od 45.000,00 EUR-a (slovima:četrdesetpetisućaeura), zajedno sa zateznim kamatama, koje teku od dana dospijeća pojedinog iznosa i to:

-na iznos od 45.000,00 EUR od 9.10.2023. godine, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023.g. pa do isplate po stopi koja se određuje se za svako polugodište, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, do isplate;

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u iznosu od 6.000,00 EUR (slovima:šesttisućaeura) sa zatraženom pripadajućom zakonskom kamatom od 31.03.2024. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023.g. pa do isplate po stopi koja se određuje se za svako polugodište, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, do isplate.

III. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 4.770,75 € (slovima:četiritisućesedamstosedamdeseteura i sedamdesetpetcenta), zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od donošenja presude 2. studenog 2026. do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje se za svako polugodište, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi navodi da je u poslovnici tuženika u Čakovcu, na adresi Ul. Matice hrvatske 10, 40000, Čakovec, tuženiku zastupanom po radnici tuženika gđi. Narcisi Mrazović-Hegedić, Breznički Hum 20A, OIB: 01230212658, kao voditeljici poslovnice tuženika u Čakovcu, u više navrata predavao novčane iznose za koje je u ime i za račun tuženika izdavala potvrde ili ugovore o oročenom depozitu, prikazujući tužitelju da primljena sredstva deponira na bankovne račune tuženika Zagrebačke banke d.d., te da će mu isplaćivati ugovorenu kamatu sukladno ugovoru o oročenom depozitu. Tužitelju se prezentiralo da se radi posebnoj vrsti proizvoda tuženika, koji su tužitelju prezentirani kao proizvodi odnosno depozitne linije s povlaštenim uvjetima koji su u pravilu rezervirani za zaposlenike tuženika ili velike odnosno „dobre“ klijente prema procjeni tuženika, a služe između ostalog za pozajmice tuženika drugim bankama radi održavanja likvidnosti. Tužitelj je dana 09.10.2023. godine tuženiku zastupanom po radnici tuženika Narcisi Mrazović-Hegedić predao novčani iznos od 45.000,00 EUR u poslovnici Zagrebačke banke d.d. u Čakovcu, u uredu radnice tuženika, a nakon što je prethodno taj isti iznos podignuo sa svojeg računa koji se vodi kod tuženika, a tom prilikom je bio u prisustvu svoga brata Dejana Mijića. Tužitelj tvrdi kako je iznos od 45.000,00 EUR bio oročen kod tuženika temeljem Ugovora o oročenom depozitu br. 2300008050 od 9.10.2023. godine. Predmetnim je ugovorom ugovorena kamata od 10% za prva dva mjeseca depozita, a 5% za preostali period, koju tužitelj nikada nije dobio isplaćeno, a depozit je oročen do 9.4.2024. godine. Po isteku Ugovora o oročenju tužitelj je obaviješten od strane tuženika odnosno gđe Narcise Mrazović-Hegedić da je mogući produžetak ugovora o oročenju pa je tako temeljem Ugovora o oročenom depozitu br. 240001051 od 30.04.2024. godine, te br. 240001050 od 30.04.2024. godine, ponovno oročena prethodno navedena glavnica, kao i do tada ostvarena kamata u iznosu od 16.650,00 EUR do 31.10.2024. godine. U mjesecu ožujku 2024. godine tužitelj je radnici tuženika Narcisi Mrazović-Hegedić predao daljni iznos od 6.000,00 EUR koji iznos je oročen kao i prethodno navedeni te je ugovorena kamata od 10%, no za navedeni iznos tužitelju nije predan Ugovor o oročenom depozitu. Prilikom predaje gore opisanih novčanih iznosa, tužitelju su predavani Ugovori o oročenom depozitu na memorandumu tuženika Zagrebačke banke d.d. te ovjereni pečatom tuženika Zagrebačke banke, a kao osiguranje svih navedenih potraživanja, tužitelju je predana i mjenica ovjerena žigom tuženika i potpisom radnice-direktorice, no na istoj nije naveden OIB tuženika, odnosno ista ima tehničke nedostatke, uslijed čega tužitelj nije slao navedenu mjenicu na naplatu. Na prethodno opisan način tužitelj je oštećen za glavnične iznose koje je predao tuženiku, a koje mu tuženik nije vratio, nije

isplatio ugovorenu kamatu, a ugovori o oročenom depozitu nikad nisu raskinuti. Tužitelj ističe da je postupao s povjerenjem u tuženika, sukladno uputama dugogodišnje direktorice/voditeljice poslovnice tuženika kao osobe s neupitnim ovlastima dodijeljenim od strane tuženika. Tuženik, Zagrebačka banka d.d., kao poslodavac odgovara za štetu koju radnik tuženika prouzroči trećim osobama, konkretnije klijentima banke. S obzirom da je gđa Narcisa Mrazović Hegedić, radnica tuženika, koja je klijetima prezentirala mogućnost predmetnih oročenja i koja je naposlijetku novac tužitelja oročila u svoje ime, a za njihov račun, kao ovlaštena osoba tuženika, bila u radnom odnosu kod poslodavca Zagrebačke banke d.d., da je šteta koja je prouzročena tužitelju od strane navedene radnice, direktorice/voditeljice poslovnice, počinjena u radu i u vezi s radom, te da ne postoje razlozi isključenja odgovornosti radnika, nesumnjivo je da je Zagrebačka banka d.d. kao poslodavac odgovorna trećim osobama, u ovom slučaju tužitelju, za štetu koja je prouzročena. Dakle, za štetu koju zaposlenik u radu ili u vezi s radom prouzroči trećoj osobi neupitno je odgovoran poslodavac, ovdje tuženik. Tužitelj stoga ovom tužbom od tuženika potražuje novčani iznos na ime glavnice u visini od 51.000,00 EUR-a uvećan za zakonske zatezne kamate od dana uplate svakog gore opisanog iznosa pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti jer osporava da bi kod tuženika bila deponirana novčana sredstva temeljem isprava nazvanih Ugovor o oročenom depozitu br. 2300008050 od 09.10.2023. te Ugovor o oročenom depozitu br. 240001050 i br. 240001051 od 30.04.2024. Tuženik navodi kako su tvrdnje iz tužbe u cijelosti proturječni bilo samima sebi – bilo dokazima koje tužitelj dostavlja uz tužbu. Tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te s time u vezi tijek i visinu kamatne stope naznačene u tužbenom zahtjevu. Navodi iz tužbe u cijelosti su iskonstruirani za potrebe ove parnice i svrha su samima sebi. Ništa od tužiteljevih navoda nije istina. Tuženik ističe i da je Narcisi Mrazović Hegedić radni odnos kod tuženika prestao s danom 08.12.2023. pa se već iz ovog razloga tužbeni zahtjev u cijelosti ukazuje neosnovanim. Tuženik osporava da bi s tužiteljem bio u ugovornom odnosu s osnove ugovora o oročenom depozitu jer tužitelj kod tuženika nije izvršio nikakvu uplatu novčanih sredstava u svrhu zasnivanja ugovora o oročenom depozitu niti je s tuženikom sklopio ugovor o oročenom depozitu. Tužitelj dostavlja „ugovore“ i to za iznos od 45.000,00 EUR u kojima je kao deponent navedena treća osoba (Narcisa Mrazović Hegedić), dok za iznos od 6.000,00 EUR tužitelj ne dostavlja „ugovor“, iz čega je jasno vidljivo da ne postoji bilo kakav odnos između tužitelja i tuženika, a posebno ne onaj temeljem kojeg bi tuženik tužitelju odgovarao za isplatu tobože oročenog iznosa od 51.000,00 EUR. Tužitelj tvrdi da je novac predao tuženiku po Narcisi Mrazović Hegedić iznos od 45.000,00 EUR radi oročenja, da je predmetni iznos istoga dana podigao je sa svog računa kako bi ga u gotovini predao Narcisi Mrazović Hegedić. Već ovakav način tužiteljevog postupanja, jasno ukazuje na činjenicu da se u konkretnom slučaju nije moglo raditi o nikakvom posebnom proizvodu kojeg bi Narcisa Mrazović Hegedić u ime tuženika nudila tužitelju već o privatnom, osobnom dogovoru između tužitelja i Narcise Mrazović Hegedić. Oročavanje novčanih sredstava ne vrši se na način da klijent digne gotov novac sa svog računa da bi ga nekoliko sekundi ili minuta nakon ponovno gotovinskom uplatom uplatio na depozitni račun, te tuženik tvrdi kako nema baš nikakvog razloga ni potrebe da klijent u poslovnici diže gotov novac da bi ga potom u toj istoj poslovnici uplatio tuženiku ili bilo kojoj drugoj osobi. Takve transakcije vrše se transparentnim bezgotovinskim odnosno

elektronskim prijenosima novčanih sredstava. Tužitelj je stoga od početka svog odnosa s Narcisom Mrazović Hegedić bio upoznat s činjenicom da svoja sredstva stavlja na raspolaganje, ako ih je uopće i stavio na raspolaganje Narcisi Mrazović Hegedić osobno, a ne tuženiku. Da je to točno proizlazi iz dokumenata nazvanih „Ugovor o oročenom depozitu“ u kojima je kao tobožnji deponent navedena Narcisa Mrazović Hegedić. Tuženik napominje da je analizu tužiteljevog tekućeg računa proveo temeljem tužiteljevog zahtjeva za povrat tobože oročenih novčanih sredstava, a kojeg je tužitelj uputio tuženiku prije podnošenja tužbe u ovom postupku, jer je dana 05.10.2023. tužitelj je na svoj tekući račun doznačio iz inozemstva 40.000,00 EUR s navedom svrhom „fur Haus“ (što prevedeno s njemačkog znači „za kuću“); 06.10.2023. godine, tužitelj je na svoj tekući račun doznačio iz inozemstva 5.000,00 EUR s navedenom svrhom „za auto“, a 09.10.2023. tužitelj je podignuo u gotovini iznos od 45.000,00 EUR u poslovnici tuženika u Čakovcu, sukladno svrsi koja je navedena prilikom uplate predmetnog iznosa dok je dana 25.03.2024. tužitelj je na svoj tekući račun doznačio iznos od 8.000,00 eura s navedenom svrhom „za alat i auto“. Dana 26.03.2024. tužitelj je podigao u gotovini iznos od 6.200,00 u poslovnici tuženika u Novom Marofu pa iz analize tužiteljevog prometa po tekućem računu može se stoga zaključiti kako je itekako bio svjestan činjenice da je njegov odnos s Narcisom Mrazović Hegedić mogao biti jedino privatnog karaktera te potpuno odvojen od tuženika. Tuženik ovdje dodatno ističe da je eventualni odnos između tužitelja i Narcise Mrazović Hegedić postojao od ranije. Tuženik smatra da je tužitelj zaista kod tuženika imao namjeru – na bilo koji način – oročiti predmetna novčana sredstva, to ne bi skrivao i prilikom uplata na svoj tekući račun navodio svrhe koje s oročavanjem novčanih sredstava nemaju veze. Ako je tužitelj postupao po tuženikovim procedurama i bio uvjeren u činjenicu da s tuženikom – preko Narcise Mrazović Hegedić kao svog „posrednika“ – ugovara „posebne proizvode tuženika“, zašto onda nije naveo da je svrha predmetnih transakcija oročavanje. Tuženik ističe i da nema dokaza za to da je tužitelj iznos od 45.000,00 EUR zaista predao Narcisi Mrazović Hegedić. Tuženik ističe i da zbog proteka vremena, više ne raspolaže snimkama videonadzora poslovnice u Čakovcu pa tvrdnje tužitelj nije moguće provjeriti jer tužitelj ne dostavlja nikakve dokaze za svoje navode (niti da je zaista predao sporne iznose Narcisi Mrazović Hegedić, niti da ih je ista primila). Tuženik nadalje ističe i da je tužitelj Narcisi Mrazović Hegedić 09.10.2023. godine tobože predao iznos od 45.000,00 EUR za svrhe koje su međusobno dogovorili, pa iz toga proizlazi da je taj isti iznos Narcisi Mrazović Hegedić ponovno stavio na raspolaganje 30.04.2024., kao i da je u ožujku 2024.g. Narcisi Mrazović Hegedić predao iznos od 6.000,00 EUR. Dakle, nakon što je Narcisi Mrazović Hegedić prestao radni odnos kod tuženika te je stoga više nego jasno da se u konkretnom slučaju radilo isključivo o osobnom ugovornom i privatnom odnosu tužitelja i Narcise Mrazović Hegedić koji se nastavio i nakon što je Narcisi Mrazović Hegedić prestao radni odnos kod tuženika pa tuženik ne može odgovarati za djela Narcise Mrazlović Hegedić koja u to vrijeme nije više bila zaposlena kod tuženika. Tuženik sumnja u navode tužitelja da je tek iz medija saznao da se protiv Narcise Mrazović Hegedić vodi kazneni postupak, jer žive u malom mjestu u kojem mu je Narcisa Mrazović Hegedić susjeda. Tuženik tvrdi kako Narcisa Mrazović Hegedić tužitelju tako nije mogla u ime tuženika „ponuditi i prezentirati“ sklapanje ugovora o oročenom depozitu (u svoje ime) po kamatnoj stopi od 10% odnosno 5% jer takve „posebne proizvode/usluge“ tuženik nikada nije imao u svom portfelju bankovnih proizvoda, a čak i da ih je imao, Narcisa Mrazović Hegedić ne bi ih, u ime

tuženika, mogla nuditi nakon prestanka svog radnog odnosa kod tuženika. Tuženik stoga smatra kako tužitelj od tuženika potražuje isplatu oročenih depozita s osnove nepostojećih ugovora, kako ih tužitelj naziva Ugovori o oročenom depozitu, u kojima kao deponent nije naveden tužitelj već treća osoba – Narcisa Mrazović Hegedić pa stoga predlaže da se tužitelj odbije s tužbenim zahtjevom u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

3. U svrhu dokaza čitaju se Ugovor o oročenom depozitu br. 2300008050 (list 5), Ugovor o oročenom depozitu br. 240001050 (list 6), Ugovor o oročenom depozitu br. 140001051 (list 7), kopija uplatnice-transakcije (list 9), kopija mjenice Zagrebačke banka d.d. (list 10), pregled transakcije (list 11), podnesak tuženika od 23.12.2025.g. uz priloge (list 15-85), podnesak tužitelja od 16.3.2026. uz potvrdu HZMO-a o prestanku osiguranja Narcise Mrazović-Hegedić (list 86-87), podnesak tuženika od 15.5.2026 uz promet po računu tužitelja za relevantne transakcije (list 95-97), podnesak tužitelja od 20.5.2026. (list 98-100), saslušan je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja, saslušani su svjedoci Dejan Mijić na adresi Breznički Hum 59C i Narcisa Mrazović-Hegedić.

4. Na temelju provedenih i utvrđenih dokaza i to svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno proizlazi da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Nesporno je da je tužitelj sa svoga računa podigao iznos od 45.000,00 €, kao i da je sa svog računa podigao iznos od 6.000,00 €, što i tuženik priznaje u odgovoru na tužbu. Nesporno je da tužitelj posjeduje Ugovor o oročenom depozitu broj 2300008050 od 9.listopada 2023.g.br. 240001050 (list 6), Ugovor o oročenom depozitu br. 140001051 (list 7), te je nesporno da je protiv Narcise Mrazović-Hegedić koja je u vrijeme prvog Ugovora u listopadu 2023.g. bila rukovodioc kod tuženika pokrenut kazneni postupak. Sporno je da li je tužitelj oročio taj novac kod tuženika ili je novac pozajmio Narcisi Mrazović-Hegedić, odnosno da li je sa tuženikom uopće bio u poslovnom odnosu.

6.1. Tužitelj tvrdi kako je za oročenje novaca saznao preko bratića Filipa Šafrana od kojeg je dobio broj direktorice Narcise Mrazović-Hegedić koja ga je dočekala u poslovnici tuženika u Čakovcu dana 9.listopada 2023.g. Dogovorili su se koliko će novaca oročiti i podigao je novac u poslovnici Banke i predao ga joj u uredu. Tvrdi kako mu ništa nije bilo čudno jer je dobio Ugovor o oročenom depozitu broj 2300008050 (list 5) i mjenicu. Po isteku oročenja nakon šest mjeseci Narcisa Mrazović-Hegedić ponudila mu je produženje oročenja kao i kamata koje je ostvario oročenjem te je još prikupio šest tisuća eura i taj iznos dao Narcisi Mrazović-Hegedić međutim, ne u Banci već kod nje doma u Brezničkom Humu jer mu je rekla da je prešla raditi u Poslovnicu u Zagrebu. Ovakav iskaz tužitelja potvrdio je i njegov brat Dejan Mijić koji je također dao novac par dana kasnije također u Poslovnici Zagrebačke banke u Čakovcu.

6.2. Svjedokinja Narcisa Mrazović-Hegedić navodi u svom iskazu da su doista davani krediti s kamatama od 10% jer su počeli gubiti klijente i to je predložila njena šefica Zagorka Mintas. Radilo se o kratkoročnim kreditima i iako se ne sjeća konkretnog ugovora i osporava svoj potpis na ugovoru svjedokinja priznaje da je takav plasman novaca dobio i tužitelj a ona je u odnosu sa klijentima postupala kao direktorica banke.

7. Iz navedenog i utvrđenog činjeničnog stanja sud zaključuje kako je tužitelj imao razloga za vjerovati kako je tadašnja direktorica u Poslovnici Zagrebačke banke u Čakovcu imala mogućnost i ovlaštenja davati kamate po višim stopama od uobičajenih koje su propisane i nalaze se u prospektima banke. Iako se ne sjeća sklapanja Ugovora i osporava svoj potpis na Ugovoru svjedok Narcisa Mrazović-Hegedić potvrdila je da je takav povoljan plasman imao i tužitelj. Nesporno je da je svjedok Narcisa Mrazović-Hegedić bila u vrijeme sklapanja Ugovora o oročenom depozitu dana 9.listopada 2023.g. direktorica kod tuženika i po stajalištu ovog suda tužitelj nije imao razloga sumnjati u sklopljeni posao, kao što nije imao razloga sumnjati da je sklopio posao sa tuženikom jer je nesporno Ugovor o oročenju napisan sa faksimilom, štambiljem tuženika i potpisom njene tadašnje direktorice. Svjedok Narcisa Mrazović-Hegedić osporava potpis i navodi kako se ne sjeća Ugovora koji je sklopljen u konkretnom slučaju no po stajalištu ovog suda to je i razumljivo budući da se upravo protiv nje vodi kazneni postupak zbog takvog načina rada. Nesporno je što priznaje i tuženik da je tužitelj podigao novac upravo u njihovoj banci odnosno Poslovnici a što je vidljivo i iz pregleda transakcija (list 9). Tuženik navodi kako zbog proteka vremena nema sačuvanu snimku kamera u vremenskom periodu kada je tužitelj bio u banci. No, transakcija koja je provedena potvrđuje iskaz tužitelja da je doista tog dana bio u Banci. Dakle, uzimajući u obzir činjenicu da je tužitelj toga dana bio u Poslovnici Čakovcu tuženika, da je izvršio transakciju iznosa od 45.000,00 €, da postoji priznanje svjedokinje tadašnje direktorice Narcise Mrazović-Hegedić a koja je bila zaposlena kod tuženika do 9.prosinca 2023.g. kako je tužitelj imao povoljan plasman, te da tužitelj posjeduje Ugovor oročenom depozitu broj 2300008050 od 9.listopada 2023.g. sud smatra kako je tužitelj povjerovao svjedokinji Narcisi Mrazović-Hegedić i u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti, bez obzira što je na web stranici tuženika javno dostupan kalkulator oročenja iz kojeg proizlazi da je kamatna stopa 0,02% godišnje, jer ga je u takav povoljni plasman uputila upravo tadašnja direktorica tuženika Narcisa Mrazović-Hegedić te je odlučio da je tuženik u obvezi platiti tužitelju navedeni iznos od 45.000,00 €. Sud stoga, budući da je u tom trenutku Narcisa Mrazović-Hegedić bila direktorica Banke, smatra odgovornim tuženika za navedeni iznos koji mu je dosuđen temeljem odredbe članka 1061.st.2. Zakona o obveznim odnosima te čl. 108. st. 1. i 2. Zakona o platnom prometu s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom temeljem članka 29. Zakona o obveznim odnosima.

8. U tom smislu govori i DIREKTIVA 2005/29/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća definira standard ponašanja prosječnog potrošača: „U skladu s načelom proporcionalnosti, a kako bi omogućila učinkovitu primjenu zaštite koju predviđa, ova Direktiva kao mjerilo postavlja prosječnog potrošača koji je u razumnoj mjeri obaviješten, pažljiv i oprezan, uzimajući u obzir socijalne, kulturne i jezične čimbenike, kao što to tumači Sud. Radni dokument službi Komisije smjernice za provedbu/primjenu direktive 2005/29/EZ o nepoštenoj poslovnoj praksi priložen dokumentu komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016SC0163: Kako je izričito navedeno u uvodnoj

izjavi 18., test prosječnog kupca nije statistički test. To znači da bi nacionalna nadležna tijela i sudovi trebali moći utvrditi može li se praksom zavarati prosječnog potrošača koji primjenjuje vlastite sposobnosti prosuđivanja uzimajući u obzir opća pretpostavljena očekivanja potrošača, bez naručivanja stručnog izvješća ili ispitivanja mišljenja potrošača. Na primjer: u odluci Visokog suda pravde Ujedinjene Kraljevine navedeno je da se pojam „prosječni potrošač" odnosi na „potrošače koji se na razuman način brinu o sebi, a ne na neupućen, bezbrižan ili nepromišljen način".
8. Međutim, sud nije mogao prihvatiti preostali tužbeni zahtjev u iznosu od 6.000,00 € koji iznos je tužitelj dao Narcisi Mrazović-Hegedić u njezinom domu u Brezničkom Humu jer za to ne posjeduje nikakav pismeni trag, Ugovor, priznanicu ili nešto slično, a osim toga, po stajalištu ovog suda tužitelj je znao i morao znati kako se takvi poslovi ne sklapaju izvan prostora tuženika već je potrebno za to doći u Poslovnicu tuženika kako je to uostalom napravio i prvi put. Tužitelj je iz Brezničkog Huma, mjestom koje ima oko 1100 stanovnika i sigurno je morao znati kako Narcisa Mrazović-Hegedić više ne radi u Banci i u konkretnom slučaju morao je kao prosječni potrošač na razumni se način brinuti o sebi i ne davati novac bez ikakve potvrde ili priznanice pa je u tom dijelu sud odbio tužbeni zahtjev u cijelosti zajedno s kamatom.

9. Budući je tužitelj djelomično uspio s tužbenim zahtjevom odnosno s 45.000,00 €, a odbijen je s iznosom od 6.000,00 € tužitelj je uspio s 88,24 % a tuženik sa 11,76%. Sud je stoga parnični trošak dosudio temeljem odredbe članka 154.st.2. Zakona o parničnom postupku. Kada se međusobno oduzmu postoci uspjeha stranaka tužitelju je priznat trošak 76,48 %. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 1.000,00 €, podnesak od 18. svibnja 2026.g. u iznosu od 1.000,00 €, zastupanja na dva ročišta 11. lipnja i 30. rujna 2026.g. svako u iznosu od 1.000,00 €, te trošak objave u iznosu od 100,00 eura, te na ukupni trošak od 4.100,00 € PDV od 25% u iznosu od 1.025,00 € kao i trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 1.112,90 € odnosno sveukupno 6.237,90 € a kada mu se prizna prema uspjehu u postotku od 76,48 °% trošak tužitelja iznosi 4.770,75 €.

10. Temeljem navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Koprivnica, 2. studenog 2026.

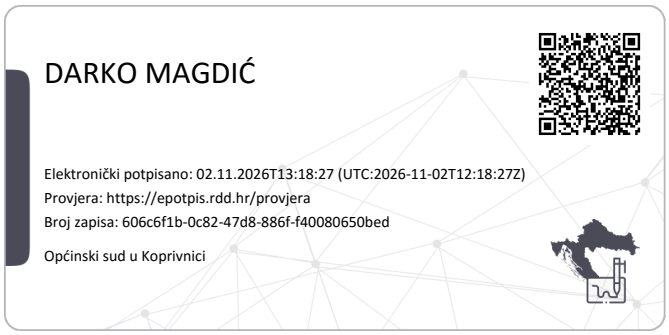
Sudac
Darko Magdić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:
1.Odvj. Jurica Sevšek, OD Sevšek & partneri, Varaždin, Kratka 4, neposredno
2.Odvj. Goran Durmiš, OD Škurla, Durmiš i Spajić d.o.o., Zagreb, Preradovićeva 24-preko e-oglasne ploče

Broj zapisa: **9-3088f-81c8f**

Kontrolni broj: **004af-faf69-c8f13**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.